మొదటి సినిమా

ఎస్వీ.కృష్ణారెడ్డి

అలనాటి విజయా పిక్చర్స్, అన్నపూర్ణా పిక్చర్స్ లాగా తనకంటూ ఒక ఒరవడి సృష్టించుకుని, కుటుంబసభ్యులంతా కలిసి చూసి ఆనందించగల చిత్రాలను అందించిన మనీషా ఫిల్మ్స్ కూడ తెలుగు చలనచిత్ర చరిత్రలో ఒక స్వచ్ఛమైన అధ్యాయంగా మిగిలిపోతుంది. ఆ సంస్థ నిర్మించిన చిత్రాల ఘన విజయం వెనుక దర్శకుడు ఎస్వీ. కృష్ణారెడ్డి గారి ప్రతిభ, కృషి అనన్యం అన్న విషయం అందరూ అంగీకరిస్తారు. 'రాజేంద్రుడు-గజేంద్రుడు' తో మొదలుపెట్టి ఇటీవల విడుదలైన 'మస్త్' వరకూ కృష్ణారెడ్డిగారి దర్శకత్వంలో విడుదలైన చిత్రాలలో 'మాయలోడు' , 'యమలీల',' నెంబర్ 1', ' ఎగిరే పావురమా',' శుభలగ్నం', 'పెళ్ళాం ఊరెళితే'..లాంటి అనేక విశేష ప్రజాదరణ పొందిన చిత్రాలు ఉన్నాయి. ప్రభుత్వ అవార్డులు పొందిన చిత్రాలు కూడా ఇందులో ఉండడం గమనార్హం. ఈ చిత్రాల విజయ సారధి శ్రీ ఎస్వీ.కృష్ణారెడ్డి గారి మొదటి సినిమా విశేషాలు ఈ నెల 'కౌముది'లో మీకోసం ప్రత్యేకం.

నా పూర్తి పేరు సత్తి వెంకట కృష్ణారెడ్డి. నేను పుట్టిందీ, ఊహ వచ్చే వరకూ పెరిగిందీ తూర్పుగోదావరి జిల్లా , బిక్కవోలు మండలంలో అనపర్తి దగ్గరనున్న ఒక పల్లెటూరు. నాన్నగారు వెంకటరెడ్డి, అమ్మగారు సుబ్బాయమ్మ. నాన్నగారు ఆ వూళ్ళో వ్యవసాయంతో బాటుగా చిన్న చిన్న వ్యాపారాలు కూడ చేస్తుండేవారు. నేను హైస్కూలు రోజులకి వచ్చేసరికి మా ఫేమిలీ అంతా తణుకు దగ్గరలో నున్న ఆరవల్లి అనే వూరికి వెళ్ళిపోయాము. నాన్నగారు అక్కడ స్వీట్ షాప్ ఒకటి మొదలుపెట్టారు. నా హైస్కూలు విద్యాభ్యాసం అంతా ఆ వూళ్ళోనే జరిగింది.

అక్కడి నుంచీ పి.యు.సి., బి.కామ్, ఎమ్.కామ్ అన్నీ భీమవరంలోని డి.ఎన్.ఆర్ కాలేజీలో పూర్తి చేశాను. నాది పి.యు.సి చివరి బాచ్. ఆ కాలేజీలో ఎమ్.కామ్ మొట్టమొదటి బాచ్ కూడా మాదే. హైస్కూలు రోజులనుంచీ కూడా సినిమాలు చూడ్డం, వాటి గురించే ఆలోచించడం.. ఇదే ప్రపంచంగా వుండేది. నా చదువంతా సినిమాలే పెద బాలశిక్ష అన్నట్లు సాగింది. ఎప్పటికైనా సినిమా హీరో కావాలనే ఒకే ఒక్క ధ్యేయంతో నా విద్యార్థి లైఫంతా గడించింది. రిలీజైన సినిమా ప్రతిదీ చూడడం, ఎవరు కనిపిస్తే వాళ్ళతో ఆ సినిమాలోని బాగోగుల గురించి చర్చించడం..ఇదే కాలక్షేపంగా పెరిగాను. కాలేజీలో ఉండగా నాటకాలు చూసేవాడిని కానీ ఎప్పుడు వాటిల్లో పాల్గొనలేదు. ఏ నాటకం చూసినా 'ఫలానా సినిమా లెవెల్లో లేదే' అనుకుంటూ ఉండేవాడిని. ఎప్పటికో అంత లెవెల్ ఉన్న నాటక సమాజాలని చూడడం సంభవించినపుడు వాళ్ళు నాకు వేషం ఇచ్చే స్థితిలో ఉండేవారు కాదు. ఆ విధంగా కాలేజీ జీవితం అయ్యేసరికి

కేవలం సినిమాలు చూసిన నాలెడ్జే తప్ప రంగస్థల అనుభవం ఏమీ సంపాదించుకోలేదు.

ఇంక డిగ్రీ ఐపోగానే ఎప్పటినుంచో ప్లాన్ చేసుకున్నట్లే సినిమా అవకాశాల కోసమని మద్రాసు వెళ్ళిపోయాను.

సినిమాల్లో వేషాలకోసం ప్రయత్నించి, ప్రయత్నించి..అవకాశాలు రాక మన కోసం మనమే ఒక సినిమా నిర్మించుకుంటే బావుటుంది కదా అన్న ఆలోచన వచ్చింది. మా అన్నయ్య మిత్రులు కొంతమందిమి కల్సి అందరూ కొత్త నటీనటులు, కొత్త సాంకేతిక నిపుణులతో 'పగడాల పడవ' అనే సినిమా నిర్మించాము. అందులో నాది ప్రధాన పాత్ర అని వేరే చెప్పనవసరం లేదు కదా. ఆ సినిమా నిర్మాణం పూర్తి అయి, విడుదలకోసం సర్వ ప్రయత్నాలూ చేసి విఫలమైనప్పుడు తెలిసింది - చిత్రసీమలో నేర్చుకోవాల్సింది చాలా ఉంది... మేమింకా చాలా ప్రాథమిక దశలోనే ఉన్నాము అని.

మద్రాసులోనే ఉండి విఫల యత్నాలు చెయ్యడం కంటే కొన్ని రోజులు శిక్షణపొంది మళ్ళీ ఫీల్డ్‌లోకి రావడం మంచిదనిపించి హైదరాబాదు వచ్చేసాను. అప్పుడే చిన్నప్పటినుంచీ ఆరవల్లిలో నా మిత్రుడైన అచ్చిరెడ్డి కూడ నాతో కలిసాడు. మిగతా ప్రయత్నాలు చేస్తూనే జీవనం గడవడానికి ఏదైనా చెయ్యాలి కాబట్టి, నాన్నవద్ద పరిశీలించిన స్వీట్స్ బిజినెస్ చేద్దామని ప్రణాళిక వేసుకున్నాం. అందులోకూడా ముందుగా కొంత శిక్షణ తీసుకుని హైదరాబాదులోనే స్వీట్స్ బిజినెస్ మొదలు పెట్టాం. 'ఇరానీ హోటల్స్ లో ఆంధ్రా స్వీట్స్' అనేది మేము మొదలు పెట్టిన సరికొత్త కాన్సెప్ట్. బాగా క్లిక్ అయింది. తర్వాత టీ-పొడి, చిన్నపిల్లలు తినే గోల్డ్ ఫింగర్స్ తయారీ..అన్నీ బాగా కలిసొచ్చాయి. ఆదాయం పెరిగింది కానీ మా సినిమా ప్రాజెక్టుకి తగినంత కాదు.

ఇది ఒక పక్కన నడుస్తుండగా నటరాజ రామకృష్ణ గారి వద్ద ఉదయం రెండు గంటలూ, సాయంకాలం రెండు గంటలూ డాన్సు క్లాసులకి వెళ్ళేవాడిని. ఇలా రెండు సంవత్సరాలు గడిచాయి. డాన్సులో కూడా అనుభవం రావడంతో నటనలో నాకే ఈజ్ కనిపించింది. మళ్ళీ మద్రాసు వెళ్ళాను. సరికొత్త ప్రయత్నాలు ప్రారంభించాను. ఏ నిర్మాణ సంస్థ ఆఫీసుకి వెళ్ళినా 'ఇదిగో చూద్దాం..',' అదిగో చూద్దాం..' అనే వాళ్ళే తప్ప సానుకూలంగా ఎవరూ స్పందించలేదు. ఒకటీ అరా సినిమాల్లో ఏమాత్రం ప్రాధాన్యత లేని అవకాశాలు వచ్చాయి. ఎవరైనా కానీ అడగగానే ఎందుకు అవకాశం ఇచ్చేవారు కాదో , నేను దర్శకుడిని అయ్యాక తెలిసి వచ్చింది. వాళ్ళు తీసే సినిమాలో మనకి సరిపోయే పాత్ర ఉండాలి. సరిపోయే పాత్ర ఉన్నా మనతో పోటీ పడేవాళ్ళని కూడా దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి. ఇవేమీ లేకుండా 'అవకాశం కావాలి..కావాలి' అంటే ఎవరైనా ఎలా ఇస్తారు? ఈ వాస్తవం అప్పట్లో తెలీదు కదా.

అలా ప్రయత్నాలు చేస్తూనే హైదరాబాదులో ఉన్న అచ్చిరెడ్డి తో మాట్లాడుతుండే వాడిని. ఇద్దరం కలిసి డబ్బింగ్ సినిమాలు చేస్తే ఎలా ఉంటుందీ అన్న ఆలోచన వచ్చింది. చాలా సంవత్సరాల క్రిందట విడుదలైన 'సర్వర్ సుందరం' సినిమాకి డబ్బింగ్ హక్కులు కొన్నాం. నిజానికి అది డబ్బింగ్ సినిమాగా అంతకు చాలా సంవత్సరాల క్రిందట రిలీజైంది కానీ ఆడియో పూర్తిగా చెడిపోయింది. ఆ ఆడియో రిపేర్ చేసి 'సర్వర్ సుందరం' సినిమాని విడుదల చేసాం. బాగానే పోయింది. అదే వూపులో 'సూర్య ది గ్రేట్', 'దర్యాప్తు' అనే సినిమాలని కూడా డబ్బింగ్ చేసి రిలీజ్ చేసాం. మాకు మనీషా వీడియో కిషోర్ రాఠీ గారు భాగస్వామి గానే కాక పెద్ద అండగా వుండేవారు. ఆయనకి కోఠీలో మనీషా వీడియో బిజినెస్ కూడా ఉండేది. ఆ కార్యక్రమాల్లో కూడా నేనూ, అచ్చిరెడ్డి పాలుపంచుకుంటుండేవాళ్ళం.

ఆ రోజుల్లోనే వి.సి.ఆర్‌లు, వీడియో కేసెట్‌లు వాడకం పెరిగింది. కిషోర్ రాఠీ గారితో కలిసి సినిమా వీడియో హక్కులు

తీసుకోవడం, వాటిని కేసెట్లుగా మార్కెట్లోకి విడుదల చెయ్యడం చేసేవాళ్ళం. అలానే టి.వి.ల్లో ప్రసారమయ్యే చలనచిత్ర కార్యక్రమాలకి నిర్మాతలకీ, దూరదర్శన్ వాళ్ళకి మధ్య వర్తులుగా కూడా వ్యవహరించేవాళ్ళం.

అప్పటికి ఇంకా చిత్రపరిశ్రమ అంతా మద్రాసులోనే ఉండేది. అందుకే నేను ఎక్కువకాలం మద్రాసులోనే ఉండేవాడిని. ఈ సినిమాలూ, వీడియోల అనుభవంతో మేమే సొంతంగా సినిమా నిర్మిస్తే ఎలా ఉంటుంది అనే ఆలోచనవచ్చింది. దాని ప్రతిరూపమే 'కొబ్బరి బొండాం'. నేను ఆ సినిమాకి కథ, స్క్రీన్ప్లే, సంగీతం సమకూర్చాను. క్రమబద్ధమైన ప్రణాళిక, నిజాయితీ గల నిర్మాణం, ఏమాత్రం అశ్లీలం జోలికి పోకుండా కేవలం వినోదాన్నే నమ్ముకోవడం..అన్నీ కలిసి వచ్చి సినిమా హిట్ అయింది. అది చిత్రపరిశ్రమలో మాకు పెద్ద పునాది రాయి అయింది.

ఆ సినిమాకి నేను చాలా చేసినా అంతా తెరవెనుకాలే. అయితే సినిమా హీరోని కావాలన్న కోరిక మాత్రం అలానే ఉండిపోయింది. అందుకనే 'కొబ్బరి బొండాం' పూర్తవగానే నేనూ, మరొక తమిళ కుర్రాడు హీరోలుగా ఒక కథ తయారు చేసుకున్నాను. నా సంగీత దర్శకత్వంలో పాటలు కూడా రికార్డు చేసుకున్నాం. అప్పుడు దర్శకుడికోసం వెదకడం మొదలు పెట్టాము. మేము కొత్తవాళ్ళం కాబట్టి ఎవరైనా అనుభవం ఉన్న దర్శకులైతే బావుంటుందని ప్రయత్నాలు చేసాం. ఎవరో ఒకర్ని కలవడం.. వాళ్ళు కథలో మార్పులు చేర్పులు సూచించడం..మరొకర్నికలిస్తే మరికొన్ని మార్పులు చెయ్యమనడం..మేమేమో అప్పటికే పాటలు కూడా రికార్డింగ్ చేసుకుని ఉండడం..అంతా గందరగోళంగా అనిపించింది. నేను హీరో వేషాలే అని పట్టుకు కూర్చుంటే కెరీర్ ముందుకి సాగేట్లు లేదు కాబట్టి సినిమా నిర్మాణాన్ని ముందుకి తీసుకెళ్దామని అచ్చిరెడ్డి, నేనూ నిర్ణయించుకున్నాం.

అప్పుడు అచ్చిరెడ్డే అన్నారు " కొబ్బరి బొండాం సినిమాకి కథ నువ్వే చేశావు.. స్క్రీన్ ప్లే వ్రాసేప్పుడు ఇతరులకి చెప్పేటప్పుడు చాలా క్లారిటీ ఉంది నీలో, నువ్వే దర్శకత్వం వైపు ఎందుకు రాకూడదూ?" అని. ఆలోచించిన మీదట దర్శకత్వం వైపు కెరీర్ మళ్ళించడమే మంచిదనిపించింది నాకు కూడా. అప్పుడు తయారు చేసుకున్నదే 'రాజేంద్రుడు-గజేంద్రుడు' కథ. అప్పట్లో కేవలం చిన్నప్ప దేవర్ గారు తప్ప ఏనుగు లాంటి భారీ జంతువులతో సినిమాలు ఎవరూ నిర్మించడం లేదు. ఐనా కథ మీద ఉన్న నమ్మకంతో ఏనుగు కూడా ఒక ముఖ్యపాత్రగా ముందుకి వెళ్ళాం. మిగతా జంతువులలాగా ఏనుగు అన్ని పనులూ చెయ్యలేదు. మేము వెళ్ళి ఏనుగుకి కథ చెప్పి ఒప్పించే పరిస్థితి లేదు కాబట్టి ఏనుగు చెయ్యగల పనులకి అనుగుణంగా కొన్ని దృశ్యాలని అల్లుకోవడం జరిగింది. ఈ అనుభవం తరువాత తరువాత చాలా ఉపయోగపడింది. నటీనటులకి తగినట్లుగా స్క్రిప్టులో మార్పులు చేసి చాలా సార్లు మంచి ఫలితాలని రాబట్టుకున్నాం.

'కొబ్బరి బొండాం' సినిమా నిర్మాణ విషయంలో ఉన్న అనుభవం కారణంగా 'రాజేంద్రుడు-గజేంద్రుడు' విషయంలో ఏమాత్రం కన్ఫ్యూజన్ రాలేదు. మొట్టమొదటి షాట్ రాజేంద్రప్రసాద్ గారు, ఏనుగుల మీద తీసిన వద్దనుంచీ సినిమా నిర్మాణం పూర్తయే వరకూ అనుకున్న విధంగా పూర్తిచేసాము. విడుదలైన మొదటి రోజు , మొదటి ఆట అవగానే సినిమా విజయం ఖాయమైపోయింది. ప్రేక్షకులు కూడా ఎవరీ కొత్త దర్శకుడు అని ఆసక్తి చూపించారు. ఆ అసక్తే మీ అందరి ఆదరాభిమానాలు, ఆశీస్సులుగా మారి ఆంధ్రప్రేక్షకుల్లో నాకొక ప్రత్యేక స్థానాన్ని సంపాదించి పెట్టింది. అందుకు మీకు సర్వదా కృతజ్ఞుడ్ని.

ఇంటర్వ్యూ: కిరణ్ప్రభ